

Certamen Literari Marià

El primer diumenge d'octubre va tenir lloc el Certamen Literari Marià.

El bisbe Joan va presidir la cerimònia de lliurament dels premis del Certamen, enguany dedicat a la Mare de Déu de les Sogues de Bellvís, patrona de la plana d'Urgell. També van assistir a l'acte l'arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives; el director territorial de Governació, Jordi Curcó; l'alcalde de Bellvís, Francesc Fabregat; el president del Patronat de la Mare de Déu de les Sogues, Joaquim Salvia, i el director de l'Acadèmia Mariana, Joan Viñas.

El paranimf es va quedar petit per acollir l'acte acadèmic en el qual va actuar com a mantenidor el lingüista bellvisenc, Sebastià Serrano. El mantenidor va parlar de la memòria episòdica, recordant com quan de petit va demanar protecció de la Mare de Déu de les Sogues la vigília d'un examen per ser becat. A partir d'aquesta anècdota ha comentat com els éssers humans busquen la protecció i com la patrona de Bellvís ha estat la protectora per al poble.

El paer en cap, Àngel Ros, s'ha compromès a promoure i recuperar entre els lleidatans la figura de la Verge Blanca de l'Acadèmia Mariana com a patrona de la ciutat, un fet oblidat en les darreres dècades i que el bisbe Joan Piris va reclamar a l'homilia de l'eucaristia que va precedir el Certamen Literari Marià.

Durant l'acte, en què es va recordar el 152è aniversari de l'Acadèmia, es va atorgar el títol de Mestre en Gai Saber a Manuel Terrín, el guanyador de la Flor Natural del certamen, ja que és la cinquena vegada que la guanya. Després dels parlaments ha tingut lloc el concert de cloenda a càrrec de la Coral Espiga d'Or de Bellvís.

Trobada de monitors del Moviment dels Centres d'Esplai

Sota el títol «El compromís i l'estalvi en recursos», s'ha celebrat, recentment, la Jornada de monitors i monitores del Moviment de Centres d'Esplai Cristians de Lleida, de la Fundació Verge Blanca. Al col·legi Mare de Déu de Montserrat de les Borges Blanques s'hi han reunit prop d'un centenar de monitors i monitores, implicats a seguir fent de l'educació en el lleure un autèntic estil de vida. Els objectius principals han sigut donar el tret de sortida al nou curs i conèixer els

equips de monitors que al llarg de l'any oferiran gratuïtament part del seu temps a l'Esplai. Després de la benvinguda i la pregària, ha tingut lloc una xerrada sobre el compromís a càrrec d'Amadeu Bonet. Tot seguit, l'esmorzar ha donat pas a la realització dels tallers formatius. El dinar ha anat precedit de la part lúdica, organitzada per l'equip de monitors del Grup d'Esplai Apassomi, de les Borges.

La cloenda i el berenar han posat punt i final a la jornada.

AJUDANT A VIURE

L'essencial és invisible als ulls

Aquesta coneguda afirmació de Saint-Exupéry és una crida a mirar cap a dins, a veure la llum i la bellesa amagada en tants cors. Quan jutgem per aparences i superficialment vivim amb ansietat i fàcilment perdem la pau. Però Jesús parlava de «el vostre Pare que veu en allò amagat...». La mirada del Senyor de la Vida és profunda, i en aquests dies que fem memòria de manera especial dels nostres avantpassats cal tenir-ho present. Són celebracions, sobretot, d'agraïment, veient com un regal la vida de tots aquells germans i germanes nostres que ja han arribat a la Casa del Pare.

Hi ha moltes persones que viuen inquietes i obsessionades pel futur com aquells que preguntaven a Jesús: «Mestre, quan passarà tot això?, i quin serà el senyal que està per succeir?» (Lc 21,7). Però és millor anar construint el present, de manera responsable, fiant-nos del Ressuscitat que ens diu que a Déu li interessa tot allò que nosaltres vivim, fins allò més insignificant: «no es perdrà ni un de sol dels vostres cabells» (Lc 21,18). El mateix Jesús ens ensenya a donar

un salt de confiança, quan sembla que Déu s'amaga, que està absent o que no existeix. És bo aprendre a confiar i a abandonar-nos a les seves mans. Déu ens coneix millor que ningú i sempre traurà el millor de cada situació. Ens donarà el seu Esperit, hi serà amb nosaltres, i dinamitzarà el nostre caminar.

L'Apocalipsi, abans de desenvolupar-se en una visió grandiosa del que «ha d'arribar», comença així: «Jo, Joan, he vist... I el conjunt d'aquest llibre de la Bíblia mostra que tot s'acaba en un cant triomfal en honor de Déu i d'aquell que ha vençut la mort, l'Anyell immolat, dempeus, ressuscitat, enmig d'un poble també dempeus (Ap 7, 9-12). Així es desvetlla el futur vers al qual caminem.

És veritat que ens envolta un ambient de poca alegria i esperança. «El gran risc del món actual, amb la seva múltiple i aclaparadora oferta de consum, és una tristesa individualista que brolla del cor còmode i avar, de la recerca malaltissa de plaers superficials, de la consciència aïllada. Els creients també corren aquest risc, cert i permanent. Molts hi cauen i es converteixen en éssers ressentits, queixosos, sense vida. Aquesta no és l'opció d'una vida digna i plena, aquest no és el desig de Déu per a nosaltres, aquesta no és la vida en l'Esperit que brolla del cor de Crist ressuscitat». (Evangelii Gaudium 2). Però Jesús demanava també perseverar: «Amb la vostra perseverança salvareu la vida!» (Lc 21,19). Es tracta de perseverar en allò important, en l'amor, en la generositat, en l'escolta de la Paraula.

Déu vol que ens mantinguem fermes, com Maria al peu de la creu. I l'única solució és «renovar el trobament personal amb Jesucrist o, almenys, prendre la decisió de deixar-se trobar per Ell, d'intentar-ho cada dia sense parar. Ell ens permet aixecar el cap i tornar a començar. No fugim de la resurrecció de Jesús, no ens declarem mai morts, passi el que passi. Que res no pugui més que la seva vida que ens llança cap endavant!» (EG 3).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

■ MIREIA MARQUÉS

Per a tota la vida

Durant el Sínode de la Família s'ha posat èmfasi en la importància d'una preparació adequada per al matrimoni. Els cursos previs són, per aquest motiu, la clau per conèixer el seu valor sacramental. La Mireia Marqués i en Francisco Pelayo, que es van casar el passat 11 d'octubre a Barcelona, van rebre una acurada formació i van fer, per separat —la Mireia és barcelonina i en Francisco, madrileny—, sengles recessos.

Què significa el pas que heu fet?

És el més important de les nostres vides. Estem contents d'haver-nos casat per formar una família, amb la il·lusió de gaudir i educar els fills que puguem tenir. Venim de famílies molt diferents pel que fa a la situació geogràfica i a la llengua, però hem rebut dels nostres pares una educació i uns valors molt semblants.

Esteu ben preparats?

Hem fet un recés en el qual hem meditat sobre nosaltres mateixos en tot allò que afecta a la convivència, al respecte, a la comprensió, als fills —com poguéssim tenir... Hem llegit textos adients al matrimoni i el llibre *Els cinc llenguatges de l'amor* ens ha descobert un ventall de situacions. Tot plegat ens fa entrar amb més fermesa i confiança en el matrimoni i estar més preparats per saber com reaccionar davant les adversitats i com ens ajudarà la fe a alimentar la nostra estimació.

De què li està més agraïda a Déu?

De la família que Ell m'ha donat. De l'educació que he rebut dels meus pares i d'haver-me fet créixer en el respecte i l'amor a Déu. Dels valors que m'han inculcat, d'haver après en l'estimació i la generositat, de donar sense esperar res a canvi i de saber perdonar... I, és clar, d'haver-me fet conèixer en Francisco!

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Juan XXIII y la filósofa Hannah Arendt

Juan XXIII fue un testimonio cristiano sin duda auténtico y coherente, y por eso fue creíble. A este respecto Hannah Arendt narra este hecho: mientras Juan XXIII agonizaba en el Vaticano la filósofa se encontraba en Roma, y una trabajadora del hotel en que se hospedaba le hizo esta afirmación: «Señora, este papa era un auténtico cristiano». Y la gran pensadora sobre la realidad y radicalidad del mal en nuestro mundo, se formula unas preguntas que son una sorpresa y a la vez una confesión llena de admiración. «¿Cómo pudo ocurrir que un verdadero cristiano se sentara en la silla de san Pedro? ¿No tenía primero que ser nombrado obispo y arzobispo y cardenal, antes de ser nombrado papa? ¿Es que nadie se dio cuenta de quién era este hombre?» Efectivamente, era un verdadero cristiano. (H. Arendt, *El Papa cristiano. Umanità e fede in Giovanni XXIII*. Bologna 2013, 18).

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

HECHOS DE VIDA

El valor de las pequeñas cosas

El gran literato checo Milan Kundera (Brno, 1929), que vivió años en Francia, seguro que debía conocer algunos escritos de santa Teresa del Niño Jesús. Kundera describía:

—«La **insignificancia**, amigo mío, es la esencia de la existencia. Está con nosotros, en todas partes y en todo momento. No se trata sólo de reconocerla, hay que amar la insignificancia en toda su evidencia, en toda su inocencia, en toda su belleza.»

El autor entiende por **insignificancia**: lo pequeño, lo escaso, lo insuficiente, el cero a la izquierda.

Una insignificancia demuestra lo que hay detrás de cada persona: egoísmo o amor. Es la espiritualidad de santa Teresa del Niño Jesús.

Las insignificancias —las pequeñas cosas— son las que nos hacen crecer.

—Muestran el amor a Dios y al prójimo.

—Nos transmiten contento y felicidad.

—Es el camino de los santos.

Sólo el amor de Jesús descubre el inmenso y misterioso poder de toda **insignificancia**, de toda **humillación**... Como escribe santa Teresa (Ms B - IX, Mi vocación: El Amor): «Sí, para que el amor quede plenamente satisfecho, es preciso que se abaje hasta la nada y que transforme en fuego esa nada...»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Francisco: 16 millones de followers

La cuenta personal en Twitter del papa Francisco ha superado los 16 millones de seguidores. En uno de estos cortos y profundos mensajes escribió: «Los santos no son superhombres. Son personas que tienen el amor de Dios en su corazón y comunican esta alegría a los demás.»

Los santos, ha explicado el Papa en diversas ocasiones, son pecadores que siguen a Jesús por el camino de la humildad y de la cruz, y así se dejan santificar por Él. No perdamos la esperanza en la santidad. Nosotros los pecadores estamos llamados a dejarnos transformar, renovar, santificar por Dios.

Los santos siguen a Jesús, esperan en Él. La santidad es un don de Jesús. Es necesario que Cristo crezca y que nosotros disminuyamos. Llevar la cruz todos los días, la cruz ordinaria, la cruz sencilla y dejar que Jesús crezca.

Los santos comunican alegría. «La evangelización, en nuestro tiempo, sólo será posible por medio del contagio de la alegría —decía Francisco a los jóvenes. La alegría del evangelio brota de un corazón pobre, que sabe regocijarse y maravillarse por las obras de Dios, como el corazón de la Virgen.»

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ **Dilluns** (□ Urgell) (lit. hores: 3a setm.) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. St. Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima; St. Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; St. Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès); Sta. Sílvia, mare de Gregori el Gran; St. Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh. Els innombrables màrtirs de Saragossa.
- 4. □ **Dimarts** [Fl 2,5-11 / Sl 21 / Lc 14,15-24]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prevere, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.
- 5. ■ **Dimecres** [Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Germanes de la Caritat de Sta. Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafranca del Penedès).
- 6. ■ **Dijous** [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633). Sants i beats màrtirs del s. xx a Espanya; sant Lleopard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemés (València).
- 7. ■ **Divendres** [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. vii); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indo-xina, nat a Xàtiva; beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861).
- 8. ■ **Dissabte** [Flm 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per «màrtirs coronats»; sant Deodat I, papa (615-618); beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.
- 9. □ **† Diumenge vinent**, Dedicació de la Basílica del Laterà (lit. hores: 4a setm.) [Ez 47,1-2.8-9.12 / Sl 45 / 1Co 3,9b-11.16-17 / Jn 2,13-22]. Festa del Santcrist de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid).

TOTS ELS FIDELS DIFUNTS

▮ Lectura del llibre de Job (Jb 19,1.23-27a)

Job respongué als seus amics: «Tant de bo que les meves paraules quedessin inscrites, gravades amb un cisell d'acer i resseguides amb plom, entallades a la roca perquè em fessin de testimoni. Però jo sé que el meu defensor viu i que a la fi testificarà a favor meu: veuré que el meu testimoni em fa costat, contemplaré Déu, que em portarà una bona nova. Jo mateix el contemplaré, el veuran els meus ulls, i no els d'un altre.»

▮ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▮ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 14,7-9.10c-12)

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

Tots hem de comparèixer davant el tribunal de Déu, tal com diu l'Es-criptura: «Ho juro per la meua vida, diu el Senyor: Davant meu s'agenollarà tothom, i tota llengua confessarà a Déu les seves culpes». Per tant, cadascú haurà de donar compte a Déu de la seva pròpia vida.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-6)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa el meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig». Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi.»

▮ Lectura del libro de Job (Jb 19,1.23-27a)

Job respondió diciendo:

«¡Ojalá se escribieran mis palabras, ojalá se grabaran en cobre; con cincel de hierro y en plomo se escribieran para siempre en la roca! Yo sé que está vivo mi Vengador y que al final se alzaré sobre el polvo: después que me arranquen la piel, ya sin carne, veré a Dios; yo mismo lo veré, y no otro, mis propios ojos lo verán. ¡Desfallezco de ansias en mi pecho!»

La resurrecció dels morts. D'un Llibre d'Hours dedicat a la Mare de Déu (Biblioteca Nacional de França)

▮ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▮ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 14,7-9.10c-12)

Hermanos: Ninguno de nosotros vive para sí mismo y ninguno muere para sí mismo. Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; en la vida y en la muerte somos del Señor. Para esto murió y resucitó Cristo: para ser Señor de vivos y muertos.

Todos compareceremos ante el Tribunal de Dios, porque está escrito: «Por mi vida, dice el Señor, ante mí se doblará toda rodilla, a mí me alabará toda lengua.» Por eso, cada uno dará cuenta a Dios de sí mismo.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,1-6)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Que no tiemble vuestro corazón; creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas estancias; si no fuera así, ¿os habría dicho que voy a prepararos sitio? Cuando vaya y os prepare sitio, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo, estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino.» Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre, sino por mí.»

COMENTARI

Jesús, el camí

El fragment del comiat de Jesús de l'evangeli segons Joan que llegim avui resulta molt esperançador en la commemoració dels difunts. Jesús parla en aquests llargs discursos de la seva pertença: Jesús se'n va al Pare. És la forma de referir-se a la seva mort, sense esmentar-la mai. Fins a vint-i-dues vegades es refereix al seu anar-se'n, marxar, allunyar-se, deixar el món, passar d'aquest món al Pare. El motiu de la marxa és molt clar. Però el text d'avui remarca per damunt de tot que va a preparar-nos lloc en la casa del Pare, per tornar i prendre'ns amb ell. Tot això és el que expressa amb el mot *camí*. Jesús no és només el model, tampoc no és només el

que assenyala la fita vers on dirigir-se, Jesús és el camí mateix. El missatge és d'una plenitud sense parió: «Ningú no arriba al Pare si no és per mi.»

Però el text reserva una sorpresa per al lector amatent. Jesús ja és en el lloc on ens vol portar: «Us prendré amb mi perquè també vosaltres estigueu allà on jo sóc» (14,3). Jesús ja és, en el seu comiat, en el lloc on ens ha de portar. Per dir-ho amb una formulació que Joan empra en altres llocs: «Jesús és sempre amb el Pare i el Pare és sempre amb Jesús» (8,16; 8,29; 16,33). Diu Jesús molt abans en Joan: «Em buscareu i no em trobareu. Allà on jo sóc, vosaltres no hi podeu venir» (7,33). El text diu exactament això, com ho mostra el desconcert dels jueus: «Què signi-

fica això que ha dit "em buscareu i no em trobareu" i "allà on jo sóc vosaltres no hi podeu venir"» (7,36; cf. 13,33). Aquesta formulació la tenim reproduïda en altres llocs de Joan (12,26; 14,3; 17,24). Jesús pertany al Pare: «El fill està sempre a la casa del Pare» (8,35); «creieu-me, jo estic en el Pare i el Pare està en mi» (14,11). Aquesta és també la metàfora que presideix l'encapçalament de la narració de Joan: «A Déu no l'ha vist mai ningú; el fill únic, que és Déu, i que està en el si del Pare és qui l'ha revelat» (1,18). Si deixem que Jesús, a més d'estar amb nosaltres, estigui en nosaltres (el cep i les sarments), aleshores la nostra mort també serà un «passar d'aquest món al Pare» (13,1).

Oriol Tuñi, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Centres d'Espai Cristians (FVB)

El CEC agrupa en un projecte educatiu comú diferents centres i grups que organitzen activitats educatives en el temps lliure: colònies d'estiu, centres d'espai, casals d'estiu, rutes, campaments, intercanvis.

La seva finalitat és potenciar la creació de nous grups i centres d'espai, vetllar pel creixement i consolidació dels centres federats, donar suport a les seves necessitats i contribuir en la difusió de les seves activitats.

Com ho fem?

Promovent la formació de monitors i responsables, i facilitant la cooperació i intercanvi entre els centres, organitzant trobades, campanyes i altres accions.

A través dels centres es realitzen activitats al llarg de l'any, adreçats a un total de 1.000 infants i 300 adolescents, tot això gràcies a l'acció voluntària d'uns 200 joves monitors i responsables.

Els centres que formen part del CEC són quinze en total, quatre en pobles i la resta a Lleida.

II SIMPOSI MARIÀ

«Maria, model d'acolliment»

Divendres 14 i
dissabte 15 de novembre
Lloc: Acadèmia Mariana

Pregària interreligiosa per la Pau

Un any més hem pogut celebrar la Pregària interreligiosa per la Pau al teatre de l'Acadèmia Mariana de Lleida. Enguany, el dissabte 4 d'octubre, amb el lema «La Pau del Cor ens porta a la Pau amb Tothom», ens hem unit dotze

confessions religioses en un sol clam i un sol cor, per demanar, d'un a un, la conversió del seu interior per obrir-se als altres i al món.

Aquest any ha estat el participant jueu i musulmà, tots dos del nostre grup interreligiós, els qui ens han fet propera la seva manera de pregar. Les projeccions, músiques i cants ens han ajudat a estar units a ells en tot moment. L'abraçada que s'han donat, l'un a l'altre, ha estat el moment culminant, símbol de la Pau que tant desitgem.

Tots en peu i amb les mans enllaçades, la Coral Estel, del Cercle de Belles Arts, i tots els assistents hem entonat, en català, hebreu, castellà i àrab, el cant «Si-gui la Pau en nosaltres».

Francesca Agustí Farreny

Homenatge de la parròquia de Sant Andreu a Mn. Sanmartín

L'Església de Sant Andreu ha acollit, diumenge 5 d'octubre, la Missa d'Acció de Gràcies pels vint-i-cinc anys de sacerdot de Mn. Carles Sanmartín, delegat diocesà de Pastoral Caritativa i de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Lleida, a més a més de rector d'aquesta parròquia. Mn. Sanmartín ha agraït en la seva homilia la presència dels fidels i amics en la celebració, destacant que aquesta, més que la seva festa, és la festa de Déu, i ha demanat que en aquests moments que viu el món de desesperança entri al nostre cor l'alegria de l'Evangelí, tal com ens demana el papa Francesc.

Mn. Carles Sanmartín, que ha passat tretze anys com a rector a Sant Andreu, ha destacat la presència d'una petita comunitat —ja existent abans de la seva arribada— que ha mantingut la vida parroquial.

En finalitzar la missa, el rector de Sant Andreu ha rebut una sèrie d'obsequis dels feligresos així com del Voluntariat Vicencià de la parròquia, una de les entitats que treballa des de fa més temps en l'atenció a persones desfavorides.

Álvaro del Portillo, beatificat a Madrid

Més de 200.000 persones de tot el món s'han aplegat recentment a Valdebebas (Madrid) per assistir a la cerimònia de beatificació de Mons. Álvaro del Portillo,

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 2 de novembre. Fidels Difunts:**
—12 h, Eucaristia a la Catedral.
- **Divendres, 7 de novembre:**
—19.30 h, Eucaristia a la parròquia de Santa Teresina. Beat Pare Palau.
- **Dissabte, 8 de novembre:**
—11 h, els confirmands d'Almacelles visiten el Sr. Bisbe.
—21 h, Adoració nocturna a l'església de Sant Pere.
- **Diumenge, 9 de novembre:**
—10.30 h, Eucaristia amb la comunitat romana.

primer prelat de l'Opus Dei i successor de sant Josemaría Escrivá de Balaguer al capdavant de l'Obra. Amb la presència de 150 bisbes, entre els quals Mons. Joan Piris i 18 cardenals, la beatificació ha tingut un moment emocionant després de la lectura d'una breu biografia del nou beat, en pujar a l'altar el nen xilè José Ignacio Ureña,

portant la relíquia d'aquest enginyer de camins, que als 21 anys va decidir deixar la seva carrera professional per consagrar-se a Déu, la curació miraculosa del qual ha permès la beatificació.

Durant l'homilia, el prefecte de la Congregació per a la Causa dels Sants, el cardenal Angelo Amato, ha presentat a «Don Álvaro», com el solien cridar familiarment el seus «fills espirituals», com una «figura de gran humanitat», que «fugia de tot personalisme» i la formació del qual com a enginyer «el feia anar al nucli dels problemes i resoldre'ls».

AYUDANDO A VIVIR

Lo esencial es invisible a los ojos

Esta conocida afirmación de Saint-Exupéry es una llamada a mirar hacia dentro, a ver la luz y la belleza escondida en tantos corazones. Cuando juzgamos por apariencias y superficialmente, vivimos con ansiedad y fácilmente perdemos la paz. Pero Jesús hablaba del «Padre que ve en lo escondido...». La mirada del Señor de la Vida es profunda, y en estos días que hacemos memoria de manera especial de nuestros antepasados hay que tenerlo presente. Son celebraciones, sobre todo, de agradecimiento, viendo como un regalo la vida de todos aquellos hermanos y hermanas nuestros que ya han llegado a la Casa del Padre.

Hay muchas personas que viven inquietas y obsesionadas por el futuro como aquellos que preguntaban a Jesús: «¿Maestro, cuándo pasará todo esto?, ¿y cuál será la señal de que está por suceder?» (Lc 21, 7). Pero es mejor ir construyendo el presente, de manera responsable, fiándonos del Resucitado que nos dice que a Dios le interesa todo lo que nosotros vivimos, hasta lo más insignificante: «no se perderá ni uno solo de vuestros cabellos» (Lc 21,18). El mismo Je-

sús nos enseña a dar un salto de confianza, cuando parece que Dios se esconde, que está ausente o que no existe. Es bueno aprender a confiar y a abandonarnos en sus manos. Dios nos conoce mejor que nadie y siempre sacará lo mejor de cada situación. Nos dará su Espíritu, estará con nosotros y dinamizará nuestro caminar.

El Apocalipsis, antes de desarrollar la visión grandiosa de lo que «está para llegar», comienza así: «Yo, Juan, vi... Y el conjunto de este libro de la Biblia, muestra que todo termina en un canto triunfal en honor de Dios y de aquel que ha vencido la muerte, el Cordero inmolado, de pie, resucitado, en medio de un pueblo también de pie (Ap 7,9-12). Así se desvela el futuro hacia el cual caminamos.

Es verdad que nos rodea un ambiente de poca alegría y esperanza. «El gran riesgo del mundo actual, con su múltiple y abrumadora oferta de consumo, es una tristeza individualista que brota del corazón cómodo y avaro, de la búsqueda enfermiza de placeres superficiales, de la conciencia aislada. Los creyentes también corren este riesgo, cierto y permanente. Mu-

chos caen y se convierten en seres resentidos, quejosos, sin vida. Esta no es la opción de una vida digna y plena, este no es el deseo de Dios para nosotros, esta no es la vida en el Espíritu que brota del corazón de Cristo resucitado» (Evangelii Gaudium 2). Pero Jesús pedía también perseverar: «¡Con vuestra perseverancia salvaréis la vida!» (Lc 21,19). Se trata de perseverar en lo importante, en el amor, en la generosidad, en la escucha de la Palabra.

Dios quiere que nos mantengamos firmes, como María al pie de la cruz. Y la única solución es «renovar el encuentro personal con Jesucristo o, al menos, tomar la decisión de dejarse encontrar por Él, de intentarlo cada día sin parar. Él nos permite levantar la cabeza y volver a empezar. No huuyamos de la resurrección de Jesús, no nos declaramos nunca muertos, pase lo que pase. ¡Que nada pueda más que su vida que nos lanza hacia adelante!» (EG 3).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737